

Kortoneva, Eteläneva, Sievi, Keski-boreaaliset aapasuot (KBA), väli-rimpipintainen, EN

Inventointialueen luonnontilaisuusaste on luokkaa 1. Inventointialueeseen kuuluu kaksi vierekkäistä suoaluetta, jotka ovat inventointialueen itäosan Kortoneva ja länsiosan Eteläneva. Suurin osa alueesta on ojitettu, mutta se sisältää myös keskiosistaan ojittamattomia alueita, joista yksi sijaitsee muista erillään inventointialueen pohjoiskärjessä. Muut ojittamattomat alueet kulkevat muutamien yksittäisten ojien erottamana ketjumaisena muodostelmana inventointialueen halki koillisesta lounaaseen sekä Etelänevan koillisreunassa kaakosta luoteeseen. Maastotarkastelu painotettiin edellä mainituille keskiosistaan ojittamattomille alueille. Inventointialueen ojittamattomat osat ovat muuttuneet miltei kaikkialla kuivakoiksi tai muuttumiksi. Inventointialueen pohjoiskärjessä olevasta erillisestä ojittamattomasta alueesta valtaosa on oligotrofista suursaranevakuivakkoa, jolla kasvaa kitukasvuista varttuvaa ja nuorempaa mäntyä. Alue muuttuu kaakkoispäädystä mesotrofiseksi, ja siellä esiintyy puustoutunutta kalvakkanevakuivakkoa sekä kitukasvuisia männyn taimia kasvavaa ruopparimpineva- ja kalvakkasuursaranevakuivakkoa. Alueen kaakkoispuolella olevasta ojitusalueesta alle puolet on turvekangasta, jossa kasvaa harvennushakattu nuori kasvatusmännikkö. Loput ojitusalueesta on pitkälle edennyttä ruopparimpi- ja kalvakkanevamuuttumaa. Tämän jälkeen alkava ojittamattomien laikkujen ketju on maisemaltaan mosaiikkimainen. Alue on valtaosin nevakuivakkoa, jonka seassa on variksenmarjarahkarämekuivakkoa sekä yksittäisinä mättäinä että jännemäisinä muodostelmina. Alueen nevaosat koostuvat valtaosin ruopparimpi- ja kalvakkanevakuivakoista, joita esiintyy alueen koillisosassa oligo- ja keskiosassa mesotrofisena. Suoalueella kasvaa kuivamisen seurauksena männyn taimien lisäksi myös nuorta ja varttuvaa mäntyä vanhemman kitukasvuisen puuston ohella. Alueen rimpinevoihin kuuluu myös luonnontilaisen kaltaisia osia, sillä alueen suovedenpinnan alentumisesta huolimatta osa rimmistä on yhä veden peitossa vailla merkittäviä kasvillisuusmuutoksia. Ojien aiheuttama kuivattava vaikutus kasvaa lounaan suuntaan Etelänevansaarta lähestyttäessä, jolloin rimmet ovat jo kuivaneet paikoin voimakkaastikin. Ojittamattoman alueen keskiosissa kasvaa paikoin runsaastikin vaaleasaraa (*Carex livida*), joka kuuluu alueellisesti uhanalaiseihin lajeihin ja Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin. Vaaleasaran esiintymistä osa sijaitsee luonnontilaisen kaltaisissa rimmissä, mutta suurin osa lajin kasvupaikoista on jo kuivattavan vaikutuksen alaisena, ja paikoin lajia kasvaa jopa täysin kuivaneiden rimpinevien viereisillä välipinnoilla. Etelänevansaaren eteläkärjen lähistölle on tehty uusia ojia, jotka vaikuttavat nopeasti kuivattaneen niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevia vaaleasaraa kasvavia rimpineviä. Etelänevansaaren lounaispuolelta luoteeseen sijaitsevasta kahden ojittamattoman laikon muodostamasta alueesta valtaosa on pitkälle edennyttä kuivakkoa, jossa kasvaa varttuvaa ja nuorta mäntyä. Etelänevan koillisnurkan viereisellä kangasalueella on kotarakennelma, joka voi olla merkki suoalueen virkistyskäytöstä. Suoalue on hyvin saavutettavissa useiden teiden kautta.